

ПАЛЯШУК

Тлум і бег цывілізацый,
Інтэрнэт і часу рух.
Але ж хочацца прызнацца,
Што ў душы я паляшук.

Мне мілей лясоў прасторы,
На балоце, ля ракі.
І аблокі, сонца, зоры
Ды рамонкі-васількі.

З бацькам, маці ці сястрою
Па-тутэйшы гавару.
Не цураюся, з настроем,
Ды не толькі на двару.

Не сядзіцца, цесна ў хаце.
Рыба, ягады, грыбы.
А калі няма што браці —
Жонцы кветак палявых.

Такі бег цывілізацый,
Не стрымаць няспынны рух.
Але ж з горадасцю прызнаюсь:
Я ў жыцці ўсё ж паляшук!